

اثرات جنبی چند عصاره گیاهی و آفت کش تیامتوکسام بر پارامترهای زیستی *Chrysoperla carnea* (Stephens) (Neu.: Chrysopidae) بالتوری سبز معمولی در شرایط آزمایشگاهی

محبوبه خواجه حسینی^۱، محمد امین سمیع^{۲*}، کامران مهدیان^۳ و علی علیزاده^۴

^۱:دانشجوی کارشناسی ارشد ۳ و ۴ استادیار گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ولی عصر رفسنجان

(تاریخ دریافت: ۹۱/۱۱/۲۴) (تاریخ پذیرش: ۹۲/۲/۱۵)

چکیده

یکی از دشمنان طبیعی مهم حشرات آفت، بالتوری سبز معمولی، (*Chrysoperla carnea* (Neuroptera: Chrysopidae)، است. در این پژوهش اثرات جنبی عصاره‌های ریشه روناس (*Aniethum graveolens* L.) بذر شوید (Rubia tinctorum L.) و بذر باریجه (Ferula gummosa Boiss.) و حشره کش تیامتوکسام روی پارامترهای زیستی بالتوری سبز، به عنوان شکارگر پسیل معمولی پسته، *Agonoscena pistaciae* در دمای 25 ± 2 درجه سلسیوس و رطوبت نسبی 65 ± 5 درصد و دوره روشناختی و تاریکی مشخص (۱۶:۸) بررسی شد. در این بررسی، لارو سن اول به روش برج پاشن تیمار شد. اثر عصاره‌ها و حشره کش تیامتوکسام روی دوره لاروی، سن ۱، دوره پیش از بلوغ و طول عمر حشرات کامل معنی دار بود. حشره کش تیامتوکسام بیشترین مرگ و میر را در دوره لارو سن دوم و شفیرگی ایجاد کرد. نتایج نشان داد که عصاره‌ها نسبت به شاهد و آفت کش اثر مثبت روی مراحل رشدی پیش از بلوغ و گاهی اثر منفی روی مرحله بلوغ بالتوری سبز داشت. بنابراین اثر آفت کش در مراحل ابتدایی رشد بیشتر بود و با گذشت زمان اثر آن کاهش یافت. با نگرش به این که عصاره ریشه روناس طول دوره‌های رشدی پیش از بلوغ را کاهش داده و تعداد تحxm به ازای هر ماده را همچون شاهد نسبت به آفت کش و باریجه افزایش داد؛ بنابراین در راهبرد مدیریت آفات به عنوان یک گزینه مناسب سازگار برای بالتوری سبز در کنترل پسیل پسته پیشنهاد می‌شود.

واژه‌های کلیدی: بالتوری سبز، پسیل معمولی پسته، تیامتوکسام، زیست‌شناسی، عصاره گیاهی

*نویسنده مسئول: samia_aminir@yahoo.com

مقدمه

نیز می شوند. یک روش برای جلوگیری از بروز این مشکلات، استفاده از آفتکش هایی است که به صورت اکولوژیکی یا فیزیولوژیکی برای دشمنان طبیعی انتخابی عمل می کنند. لذا بررسی سازگاری آفتکش ها با عوامل کنترل بیولوژیک از جمله بالتوری سبز یک امر ضروری است (Croft, 1990) تا به توان از نتایج حاصل به عنوان یکی از اصول تصمیم گیری در کاربرد این مواد خطرناک استفاده کرد (Stark *et al.*, 2004 ؛ Oomen, 1998). به دلیل وجود تشابه فیزیولوژیکی بین آفات و دشمنان طبیعی، به طور معمول، آفتکش ها سبب تلفات شدید در هر دو گروه می شوند. اغلب تصور می شود که اگر یک آفتکش باعث مرگ و میر یک دشمن طبیعی نشود، برای آن بی ضرر است که این موضوع صحیح نمی باشد، زیرا ممکن است اثراتی روی دشمن طبیعی داشته باشد که در کارایی آن اختلال ایجاد کند؛ هر چند هدف اصلی از بین بردن آفات است تفاوت اثرات کشنده و غیرکشنده و همچنین تفاوت اثرات مستقیم و غیر مستقیم آفتکش ها و نیز داشتن اطلاعاتی در مورد راه های احتمالی قرار گیری دشمنان طبیعی در معرض این ترکیبات، مهم است (Stark and Banks, 2003).

آثارات حاد به طور معمول بعد از قرار گرفتن موجود زنده مورد نظر در معرض یک ماده شیمیایی با یک دز برای مدتی کوتاه (چند ساعت تا چند روز) مشخص می شود (Croft, 1990; Stark and Banks, 2003).

غیرکشنده آفتکش ها شامل اثرات فیزیولوژیکی مانند تغییرات بیوشیمیایی، نوروفیزیولوژیکی و ایمنی شناختی، نرخ رشد، زادآوری^۱، طول عمر حشرات کامل و نسبت جنسی، اثرات رفتاری همانند تحرک، سمت یابی یا جهت یابی، رفتار تغذیه ای، تخم ریزی و یادگیری و اثر روی جوامع و

بالتوری سبز معمولی، *Chrysoperla carnea* (Neu.: Chrysopidae) (Stephens) (McEwen et al., 2000; Tauber et al., 2001) یک آبی بالتوری سبز به عنوان یک عامل کنترل بیولوژیک در محصولات زراعی، باغ ها و کشت گلخانه ای مورد تأیید قرار گرفته است (Hagley and Miles, 1987). این شکارگر به واسطه دامنه میزانی وسیع (Hydron and Whitecomb, 1979)، پراکنش جغرافیایی (New, 1975)، پلی فاژ و سیری ناپذیر بودن لاروهای مقاومت در برابر برخی آفتکش ها و امکان پرورش انبوه (Ridgway *et al.*, 1970; Hassan et al., 1985; Schuster and stansly, 2000; Medina et al., 2003) مورد توجه پژوهش گران قرار گرفته است. بالتوری سبز به جای برخی از آفتکش ها و یا همراه با آنها مورد استفاده قرار می گیرد و به عنوان یک جایگزین بسیار مؤثر برای کنترل آفات محسوب می شود (De Bach and Rosen, 1991).

بالتوری *C. carnea* غالباً در مناطق پسته کاری ایران می باشد و لاروهای آن به تخم و پوره های *Agonoscena pistaciae* Burckhardt and Lauterer (Hem.: Aphalaridae) (Samih *et al.*, 2005; Jafari حمله می کنند) (Nodooshan *et al.*, 2000).

برای مبارزه با پسیل معمولی پسته از سوم مختلف از جمله آمیتراز (Amitraz)، ایمیداکلوراید (Imidaclorpid) هگزافلومرون (Hexaflomoron)، تیامتوکسام (Acetamiprid) و استامی پراید (Thiamethoxam) (Acetamiprid) که در مؤسسه تحقیقات پسته کشور آزمایش شده است، استفاده می شود. تیامتوکسام یکی از حشره کش های نئونیکوتینوئیدی است و تأثیر جانبی این حشره کش روی بالتوری سبز مشخص نیست.

امروزه استفاده از روش شیمیایی در کنترل آفات کشاورزی یکی از مؤثر ترین راه کارها محسوب می شود. این مواد شیمیایی علاوه بر اثرات سوء گونه های غیر هدف از جمله دشمنان طبیعی، موجب سایر اثرات زیست محیطی

¹Acute lethal effect

²Sublethal effects

³Fertility rates

مرگ و میر بالایی را در لاروهای خارج شده از تخم‌های تیمار شده ایجاد می‌کند (Bueno and Freitas, 2004). گیاهان به‌واسطه داشتن ترکیبات ثانویه با خواص آفت‌کشی دارای سیستم دفاعی بسیار پیشرفته‌ای علیه آفات می‌باشند. بسیاری از این ترکیبات ثانویه گیاهی در طول دوره تکامل گیاهان برای دفع آفات و عوامل بیماری‌زای گیاهان تکامل یافته‌اند. پادآفت‌های زیستی، به دلیل بی‌خطر بودن برای محیط زیست و آسانی کاربرد آن‌ها در روش‌های گوناگون سازگار با مدیریت کنترل آفات، توجه روزافزونی را به خود جلب کرده‌اند. اگر چه بیشتر پادآفت‌های زیستی دارای خطر بسیار کمی برای موجودات غیر هدف هستند، ولی مهم این است که طبیعی بودن یک ترکیب دلیلی بر بی‌خطر بودن آن نیست (Izadi and Samia, 2006).

محدودیت سرمایه‌گذاری برای پژوهش و گسترش، پایین بودن طول دوره فعالیت، اختصاصی عمل کردن (که می‌تواند به عنوان یک مزیت نیز درخور نگرشن باشد)، دوام کم آن‌ها در کشتزار و محیط و تأثیر متغیر این ترکیب‌ها در شرایط مزرعه، مهمترین عواملی هستند که روی گسترش این آفت‌کش‌ها در آینده و نیز میزان پذیرش آن‌ها بوسیله کاربران اثر می‌گذارد (Izadi and Samih, 2006).

در این پژوهش سعی شده با کمک گرفتن از عصاره‌های گیاهی و آفت‌کش رایج تیامتوکسام، میزان سازگاری شکارگر بالتوری سبز و این ترکیبات مشخص شود. در صورت سازگار بودن استفاده از این عصاره‌های گیاهی در کنترل آفات، با توجه به بی‌خطر بودن آن‌ها نسبت به آفت‌کش‌های شیمیایی، می‌توان از خطرات زیست محیطی مواد شیمیایی کم کرد. فرضیه‌هایی که با این پژوهش پاسخ داده می‌شود این است که عصاره‌ها و آفت‌کش تیامتوکسام روی زیست‌شناسی شکارگر تاثیر دارند.

با نگرش به این که گونه *C. carnea* بالتوری غالب در پسته‌کاری‌های ایران می‌باشد و پسیل معمولی پسته A. *pistacie* به عنوان یکی از میزبان‌های بالتوری سبز مطرح می‌باشد، غلظت‌های آفت‌کش و عصاره‌های مورد استفاده آزمایش روی بالتوری سبز، با آزمایش‌های زیست‌سنجدی روی پسیل معمولی پسته مشخص شد و سپس با غلظت

سامانه‌های بوم‌شناسی می‌باشند (Staple *et al.*, 2000; Stark *et al.*, 2007). اولین بررسی در زمینه اثرات منفی آفت‌کش‌ها بر بندپایان مفید، توسط دباخ و بارتلت (DeBach and Bartlett, 1951) صورت گرفته است. بررسی دقیق اثرات بیولوژیک آفت‌کش‌ها روی جانوران غیر هدف و دستورزی در بکارگیری عوامل کنترل شیمیایی گامی مهم و اساسی در راستای حمایت از دشمنان طبیعی در اکوسیستم‌های زراعی محسوب می‌شود (Casida and Quistad, 1998). ارزیابی اثرات آفت‌کش‌ها روی دشمنان طبیعی بایستی همه جانبه و با در نظر گرفتن اثرات کشنده‌گی و غیرکشنده‌گی باشد. بنابراین روش‌های معمول زیست‌سنجدی که در آن فقط مرگ و میر حشرات مورد ارزیابی قرار می‌گیرد کافی نیست. روش سمشناسی دموگرافیک^۱ که در آن پارامترهای مختلف زیستی مورد مطالعه قرار می‌گیرد روش دقیق‌تری است که برای ارزیابی آفت‌کش‌ها به خصوص ترکیبات طبیعی آفت‌کش پیشنهاد شده است (Iranezad, 2010).

نتایج این بررسی‌ها نشان می‌دهد که برخی آفت‌کش‌ها روی مراحل مختلف رشدی بالتوری سبز اینم بوده است. در این راستا پژوهش‌های بررسی اثر اسپینوساد،^۲ تبوفنوزید^۳ و آزادیراختین^۴ روی تخم و شفیره (Medina *et al.*, 2001)؛ کنه کش نیسرورون^۵ روی حشرات کامل (Bozsik, 1995) تبوفنوزید و پیری‌پروکسیفن^۶ روی زنده‌مانی حشرات کامل (Medina *et al.*, 2001)؛ اندوسولفان^۷ و کارباریل^۸ روی حشرات کامل در مزارع پنبه گرگان (Mahdavi, 1998) نشان دهنده وجود این امن بودن است. برخی آفت‌کش‌ها مانند، آبامکتین^۹ و لوفزرون^{۱۰} روی بقاء تخم *C. externa* (Hugen) تأثیری نداشته، اما

¹Demographic toxicology

²Spinosad

³Tebufenozide

⁴Azadirachtin

⁵Nissorun

⁶Pyriproxyfen

⁷Endosulfan

⁸Carbaril

⁹Abamectin

¹⁰Lufenuron

هر واحد آزمایش) به ظروف مخصوص پرورش لاروها منتقل شدند. جهت پرورش انبوه لاروها در شرایط آزمایشگاهی با توجه به رفتار هم‌خواری لاروها، از ظروف پلاستیکی به ابعاد $18 \times 18 \times 26$ سانتی‌متر استفاده شد و توری‌های پلاستیکی (۱۲ مش) به عنوان موانعی برای جلوگیری از هم‌خواری لاروها در داخل آن قرار داده شد (Joyande, 2000). لاروها پس از خروج تا تبدیل شدن به شفیره به صورت روزانه با استفاده از پوره‌های پسیل پسته تغذیه شدند. شفیره‌های حاصل به ظروف پلاستیکی به رنگ سفید مات به قطر دهانه ۳ سانتی‌متر و ارتفاع ۵ سانتی‌متر منتقل شد. حشرات کامل بلا فاصله پس از ظهور به ظروف پرورش شامل لوله‌های استوانه‌ای از جنس پی وی سی به قطر دهانه ۲۰ سانتی‌متر و ارتفاع ۲۳ سانتی‌متر که دو طرف آن‌ها با توری ارگاندی مسدود شده بود منتقل شدند و در شرایط دمای 25 ± 2 درجه سلسیوس و رطوبت نسبی 65 ± 5 درصد و دوره روشنایی ۸:۱۶ نگهداری شدند.

حشره‌کش مورد بررسی

در این پژوهش حشره‌کش تیامتوکسام ۲۵% (Actara WP) از شرکت سینجنتا که در ایران توسط سازمان حفظ نباتات برای کنترل برخی حشرات مکنده نظیر شته‌ها، زنجرک‌ها، شپشک‌ها و نیز لارو سوسک‌ها و پروانه‌های برگ‌خوار و مینوز و برخی آفات درختان میوه به خصوص پسیل پسته توصیه شده‌اند، انتخاب شد.

عصاره‌های گیاهی

نمونه‌های گیاهی در این پژوهش با توجه به بررسی منابع مختلف مبنی بر داشتن اثر حشره‌کشی انتخاب شدند گیاهانی که در این پژوهش مورد ارزیابی قرار گرفتند شامل بذر باریجه *Ferula gummosa* Boiss., ریشه روناس *Aniethum graveolens* L. Sato et al., 1991; Seyedi et al., 2010; Rafii Kraroodi et al., 2009 بذر باریجه در خداداد ماه ۱۳۹۰ از اداره منابع طبیعی استان اصفهان (سمیرم) تهیه شد، ریشه روناس از یک مرکز تولیدی وابسته به مرکز تحقیقات کشاورزی یزد در بهمن ماه ۱۳۸۹ و بذر شوید در اردیبهشت ماه ۱۳۹۰ از یک مزرعه

زیر کشند و تعیین اثرات جنبی آن‌ها روی شکارگر به دنبال وضعیتی هستیم که عصاره و آفت‌کش بیشترین اثر را روی آفت و کمترین اثر را روی شکارگر داشته باشد.

مواد و روش‌ها

پرورش حشره

حشرات کامل بالتوری سبز در آبان ماه سال ۱۳۸۹ از جمعیت موجود در انسکتاریوم کترول بیولوژیک دانشگاه ولی عصر رفسنجان جدا و پرورش داده شدند. برای حفظ توانایی ژنتیکی جمعیت، حشرات کامل بالتوری سبز از باغ‌های پسته شهرستان رفسنجان توسط تور حشره‌گیری و آسپیراتور جمع‌آوری و به‌منظور شناسایی و پرورش به آزمایشگاه منتقل شدند. کلیه آزمایش‌های پرورش و بررسی اثرات جنبی عصاره‌ها در دمای 25 ± 2 درجه سلسیوس و رطوبت نسبی 65 ± 5 درصد و دوره روشنایی: تاریکی (۸:۱۶) انجام شد.

برای پرورش حشرات کامل بالتوری سبز از روش وگت و همکاران (Vogt et al., 2000) استفاده شد. برای این منظور حشرات کامل (که قبلاً در معرض سموم و عصاره‌های مورد آزمایش قرار نداشتند) به لوله‌های استوانه‌ای از جنس پی وی سی به قطر دهانه ۲۰ و ارتفاع ۲۳ سانتی‌متر که دو طرف آن‌ها با تور ارگاندی^۱ مسدود شده بود منتقل شدند. به به منظور ایجاد بستر مناسب برای تخمیریزی حشرات بالغ، سطح داخلی لوله‌ها به وسیله کاغذ رنگی آبی پوشیده شد. حشرات کامل هر روز با استفاده از غذای مصنوعی شامل مخمر نان، شکر و عسل به نسبت وزنی ۱:۱:۲ که با آب معمولی به صورت خمیر در آمده بود تقدیم شدند (Medina et al., 2004; Peleveling and Ould Ely, 2006) حاصل روی کاغذهای نواری شکل ریخته شد و در اختیار حشرات کامل قرار گرفت. آب مورد نیاز حشرات کامل با مرطوب نگه داشتن توری‌ها به صورت روزانه تأمین شد. ظروف نگهداری حشرات کامل به صورت افقی قرار داده شد تا از تخم‌گذاری بالتوری‌ها روی تور اجتناب شود. ظروف پرورش هر دو روز یکبار جهت برداشتن تخم‌ها، تعویض می‌شد تا از تفريح تخم‌ها و خروج لاروها در داخل محفظه جلوگیری شود. تخم‌های حاصل (۱۰۰ تخم به ازای

¹. Organdy

آزمایش‌های مقدماتی برای تعیین غلظت مناسب عصاره‌های باریجه، روناس و شوید، و آفت‌کش تیامتوکسام روی پوره‌های سن پنج پسیل پسته انجام گرفت. با این هدف که اگر این عصاره‌ها برای کترول پسیل پسته به کار روند، چه اثرات زیرکشنده‌ای روی بالتوری سبز به جای خواهد گذاشت. برگ‌های پسته‌ی هماندازه انتخاب و پوره سن پنجم هم-سن روی هر دیسک برگی رهاسازی شد. به منظور همسن کردن پوره‌های پسیل، برگ‌های پسته‌ی آلووده به پوره‌های پسیل از ناحیه دمبرگ جدا و به پتری‌های پلاستیکی به قطر ۸ سانتی‌متر (که کف آن‌ها با کاغذ صافی و پنبه مرطوب پوشیده شده بود) منتقل شد. پوره‌های سن پنجم روی برگ‌ها با استفاده از قلم مو حذف شد و پوره‌های هم‌سنی که بعد از گذشت ۲۴ ساعت به دست آمد برای انجام آزمایش مورد استفاده قرار گرفت. این آزمایش در ۳ تکرار انجام شده و ۲۰ پوره سن پنج همسن به ازای هر تکرار روی دیسک‌های برگی رهاسازی شد و حشرات تلف شده بعد از گذشت ۳۶ ساعت شمارش شدند. سپس درصد مرگ و میر اصلاح شده بر طبق فرمول ابوت محاسبه شد (Abbott, 1925). در این مرحله ۷۵۰ میکرولیتر از غلظت‌های مختلف عصاره‌ها و شاهد با استفاده از برج پاشش^۱ روی پوره‌های سن پنجم پسیل پسته پاشیده شده و آب مقطر و اتانول به عنوان شاهد مورد استفاده قرار گرفت. برای یکنواختی محلول به آن ۰/۰۲ درصد Tween80 اضافه شد. با استفاده از نتایج به دست آمده از این آزمایش، غلظت‌های مورد نیاز برای انجام آزمایش‌های Robertson and Preisler, (1991). با انجام آزمایش‌های مقدماتی، دز پایین (مربوط به تلفات ۲۵ درصد) و دز بالا (مربوط به تلفات ۷۵ درصد) عصاره‌ها و حشره‌کش تیامتوکسام مشخص و سپس غلظت‌هادر فاصله‌ی لگاریتمی تعیین شدند. آزمایش‌های اصلی برای حشره‌کش تیامتوکسام با ۵ غلظت (۵، ۶/۵۸، ۸/۵۸ و ۱۱/۳۹) و ۱۵ بر حسب پی‌پی‌ام، عصاره باریجه با ۵ غلظت (۱/۱۵، ۲/۶۶، ۴/۷۴، ۸/۴۳ و ۱۵)، عصاره روناس با ۵ غلظت (۸، ۱۴/۲۲، ۲۵/۲۹، ۴۴/۹۸ و ۸۰) و عصاره‌ی شوید

بذرگیری در کرمان تهیه شد. گیاهان با آب مقطر شستشو داده و در اتاق با دمای حدود ۲۷ تا ۳۰ درجه سلسیوس دور از تابش مستقیم نور خورشید خشک و سپس در کیسه‌های نایلونی تیره نگهداری شدند و بر اساس روش وگل (Vogel, 1978) و پاسکوئال-ویلالوبوس و ربلدو (Pascual-villalobos and Robledo, 1998) استفاده از سوکسله) و کسمتی و همکاران (Kesmati et al., 2006 (خیساندن) عصاره‌گیری انجام شد و از اتانول به عنوان حلال آلی استفاده شد. در روش خیساندن، ۵۰ گرم از گیاه پودر شده در ۳۰۰ میلی لیتر اتانول خیسانده شده و به مدت ۴۸ ساعت روی شیکر در دمای اتاق و با سرعت ۱۰۰ دور در دقیقه قرار داده شد، بعد از طی شدن زمان مذکور عصاره‌ها از کاغذ صافی رد شد. عصاره به دست آمده در هر ۴۰ دور شوط دستگاه نقطی در خلاء دور در دمای ۴۰ درجه سلسیوس و سرعت ۱۰۰ دور در دقیقه تغییض شد. مایع غلیظ شده حاصل روی شیشه‌های ساعت پهن شد و در آون در دمای ۴۰ درجه سلسیوس قرار داده شد تا عصاره به صورت پودر یا خمیر به دست آید. پودر یا خمیر حاصل شده در شیشه‌های درب‌دار تیره رنگ داخل یخچال نگهداری شد. با نگرش به آزمایش‌های پیشین، بالاترین و پایین‌ترین غلظت به صورت فرضی در نظر گرفته شد و بر اساس آن، ۵ غلظت ۷۵۰۰۰، ۵۳۸۹۵۶، ۳۸۷۲۹۸، ۲۷۸۳۱۵ و ۲۰۰۰۰ بر حسب ماکروگرم بر میلی لیتر ($\mu\text{g}/\text{ml}$) با فاصله‌ی لگاریتمی محاسبه شد. برای تهیه محلول آزمایش، وزن مورد نظر از عصاره برای ساختن هر یک از غلظت‌ها در ۲ میلی لیتر از حلال اتانول حل شد و سپس با آب مقطر به حجم رسانده شد. شاهد با ۲ میلی لیتر از اتانول به اضافه آب مقطر تهیه شد. برای یکنواختی محلول به آن ۰/۰۲ درصد Tween80 اضافه شد، برای این‌کار، ابتدا محلول ۰/۰۲ درصد درصد تویین در آب مقطر تهیه و به عصاره حل شده در اتانول اضافه شد.

آزمایش‌های زیست‌سنگی روی پسیل معمولی پسته

از آنجایی که پسیل پسته به عنوان یکی از میزان‌های بالتوری سبز مطرح می‌باشد (Samih et al., 2005)

^۱Potter spray tower

برای این منظور، لاروهای سن اول بالتوری سبز به روش برج پاشش تیمار شدند. به ازای هر تیمار یک گروه هم‌سن^۱ متشکل از ۱۰۰ عدد تخم بالتوری سبز با عمر کمتر از ۲۴ ساعت به صورت تصادفی انتخاب و به ظروف پرورش انفرادی لاروها منتقل شدند. سپس لاروهای سن اول خارج شده از تخمهای طول عمر ۲۴ ساعت درون ظروف پتروی شیشه‌ای به قطر ۸ سانتی‌متر قرار داده شد و تحت غلظت کشنده‌ی ۲۵ درصد عصاره‌ها و حشره‌کش تیامتو کسام قرار گرفتند. به این منظور ۷۵۰ میکرولیتر محلول حشره‌کش یا عصاره‌های حل شده در اتانول و آب مقطر (به عنوان شاهد) روی لاروها پاشیده شد. لاروها پس از تیمار تا تبدیل شدن به حشره کامل، در ظروف پرورش انفرادی نگهداری و به صورت روزانه با استفاده از پوره‌های پسیل پسته تغذیه می‌شدند. دوره‌ی رشدی لاروهای پوست اندازی روزانه‌ی آن‌ها ثبت شد. مدت زمان سنین و تعداد مرگ و میر در این بررسی، مشخص شد. با استفاده از داده‌های مرگ میر، درصد مرگ و میر هر مرحله با استفاده از نسبت بازماندگان مرحله مورد نظر به مرحله پیشین محاسبه شد. همچنین از داده‌های مرگ و میر، کل مرگ و میر هر مرحله از نسبت مرگ و میر مرحله مورد نظر به جمعیت اولیه که تیمار شد به دست آمد.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

از روش تجزیه پروبیت برای تخمین LC_{50} استفاده شد، برای این منظور نرم‌افزار POLO-PC و Probit Analysis به کار گرفته شد. تجزیه داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS 13.0، انجام شد. قبل از تجزیه داده‌ها برقراری شرایط تجزیه واریانس از جهت نرمال بودن و تصادفی بودن خطاهای همگنی واریانس‌ها و همبستگی واریانس‌ها با میانگین با استفاده از نرم‌افزار Minitab 14.0 بررسی و تبدیل‌های لازم انجام شد. مقایسه و گروه‌بندی میانگین‌ها با استفاده از آزمون چندانه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد انجام شد.

نتایج و بحث

با ۵ غلظت (۲۰، ۳۳/۰۹، ۵۴/۷۷، ۹۰/۶۴ و ۱۵۰) بر حسب میلی‌گرم بر میلی‌لیتر در ۳ تکرار انجام شد. ۲۰ پوره سن پنج همسن به ازای هر تکرار روی دیسک‌های برگی رهاسازی شد و حشرات تلف شده بعد از گذشت ۳۶ ساعت شمارش شدند.

آزمایش‌های زیست‌سنجه‌ی روی بالتوری سبز

برای تعیین غلظت زیرکشنده از آفت‌کش تیامتو کسام مورد نظر یکسری آزمایش‌های زیست‌سنجه‌ی روی بالتوری سبز با استفاده از بالاترین غلظت توصیه شده‌ی مزرعه انجام و میزان LC_{25} برای بررسی اثرات غیرکشنده تعیین شد. در مواردی که آفت‌کش باعث تلفات بیش از ۲۵ درصد روی بالتوری سبز می‌شد، برای تعیین میزان LC_{25} حشره‌کش مورد نظر یکسری آزمایش‌های زیست‌سنجه‌ی روی لاروها انجام شد. در پژوهش اخیر، این مورد هنگامی که لاروهای سن اول بالتوری با استفاده از حشره‌کش تیامتو کسام به روش برج پاشش تیمار شدند، مشاهده شد. آزمایش‌ها شامل یک مرحله آزمایش‌های مقدماتی در ۲ تکرار برای تعیین پنج غلظت از آفت‌کش مورد نظر (که در فاصله لگاریتمی تلفات بین ۲۵ و ۷۵ درصد را ایجاد می‌کرد) و یک مرحله آزمایش‌های اصلی ایجاد شد (روش $IOBC$). آزمایش‌های اصلی با استفاده از غلظت‌های به دست آمده از آزمایش‌های مقدماتی انجام شد. بر این اساس ۱۸/۰۱۴، ۳/۰۴۷، ۰/۰۰۵، ۰/۰۰۹ و ۵۵/۰۸۶ بر حسب میلی‌گرم بر میلی‌لیتر برای به ترتیب آفت‌کش تیامتو کسام، باریجه، روناس و شوید به روش خیساندن روی لاروهای سن اول بالتوری سبز C. *carnea* استفاده شد. برای این منظور به ازای هر غلظت ۳ تکرار و هر تکرار شامل بیست لارو سن اول هم‌سن بود. لاروها به روش برج پاشش تیمار شدند. تعداد حشرات تلف شده بعد از گذشت ۳۶ ساعت شمارش شد.

بررسی اثرات جانبی عصاره‌ها و حشره‌کش روی لاروهای سن اول بالتوری سبز

¹Cohort

عصاره‌ها نسبت به آفت‌کش سبب افزایش معنی‌دار این دوره شدند. هم‌چنین عصاره بذر شوید و ریشه روناس نسبت به شاهد و آفت‌کش سبب افزایش معنی‌داری در طول دوره شفیرگی شدند. عصاره‌های گیاهی نسبت به آفت‌کش بر طول دوره پیش از بلوغ و طول دوره لاروی اثر کاهشی معنی‌داری داشتند و عصاره ریشه روناس نسبت به سایر عصاره‌ها طول این دو دوره را بیشتر کاهش داد. روناس نسبت به سایر تیمارها اثر معنی‌داری روی کاهش طول دوره حشره کامل داشت. عصاره باریجه نسبت جنسی ماده را کاهش و نسبت جنسی نر را افزایش داد که این روند نسبت به شاهد معنی‌دار نبود. عصاره بذر شوید نسبت به آفت‌کش و سایر تیمارها طول دوره تخم‌گذاری و تعداد کل تخم به ازای هر ماده را افزایش داد اما نسبت به شاهد اثر معنی‌داری روی نداشت و دیگر عصاره‌ها نسبت به شاهد اثر معنی‌داری روی کاهش طول دوره تخم‌گذاری داشتند. عصاره روناس و باریجه به ترتیب، بیشترین اثر را روی کاهش دوره تخم‌گذاری داشتند. عصاره بذر شوید و روناس به ترتیب بیشترین اثر را روی افزایش تعداد کل تخم به ازای هر ماده داشتند. عصاره ریشه روناس و بذر باریجه نسبت به شاهد و آفت‌کش سبب کاهش طول دوره لاروسن ۱ و ۳، کل دوره لاروی سن ۱ تا ۳ و دوره پیش از بلوغ شد و در مرحله بلوغ عصاره بذر باریجه اثر منفی روی طول دوره حشرات کامل، دوره تخم‌گذاری و تعداد تخم به ازای هر ماده داشت و عصاره ریشه روناس تخم‌گذاری ماده را افزایش داد. نتایج نشان داد که عصاره‌ها نسبت به شاهد و آفت‌کش اثر مثبت روی مرحله رشدی پیش از بلوغ و گاهی اثر منفی روی مرحله بلوغ بالتوری سبز داشته است. بنابراین اثر آفت‌کش در مرحله ابتدایی رشد بیشتر بوده و با گذشت زمان اثر آن کاهش یافته است.

گزارش‌های بسیاری در زمینه اثر منفی آفت‌کش‌ها و عصاره‌ها بر طول عمر و مرگ و میر شکارگرها به ویژه بالتوری سبز وجود دارد (Desneux *et al.*, 2006; Dohmen, 1998; Schneider *et al.*, 2009; Shabani, 2012; Iranezad, 2010; Schuster

آزمایش‌های ذیست‌سننجی روی پسیل پسته

نتایج تعزیزیه پرویت داده‌های ذیست‌سننجی حشره کش تیامتوکسام و عصاره‌های گیاهی در مدت زمان ۳۶ ساعت روی پسیل معمولی پسته محاسبه و در جدول ۱ آورده شده است. بر اساس نتایج تعزیزیه پرویت، آفت‌کش تیامتوکسام و عصاره‌ی باریجه شاتره با مقدار به ترتیب ۰/۰۰۷ و ۰/۰۰۴ میلی گرم بر میلی‌لیتر کمترین و عصاره‌ی شوید با مقدار ۵۵/۸۵ بیشترین LC₅₀ را دارا بودند.

تأثیر عصاره و آفت‌کش روی برخی پارامترهای ذیستی بالتوری سبز پس از تیمار لارو سن یک

نتیجه تعزیزیه واریانس و محاسبه‌های آماری بین عصاره‌ها و حشره کش تیامتوکسام به عنوان متغیر مستقل و اثر آن‌ها روی برخی پارامترهای ذیستی به عنوان متغیر وابسته نشان داد که اثر تیمارها روی متغیر طول دوره، لارو سن اول (۰/۰۰۰, =۰/۰۰۰, P=۰/۰۰۰) ، لارو سن دوم (۰/۰۰۰, =۰/۰۰۰, P=۰/۰۰۰) ، لارو سن سوم (۰/۰۰۰, =۰/۰۰۰, P=۰/۰۰۰) ، شفیرگی (۰/۰۰۰, =۰/۰۰۰, P=۰/۰۰۰) ، پیش از بلوغ (۰/۰۰۰, =۰/۰۰۰, P=۰/۰۰۰) ، طول دوره لاروی (۰/۰۰۰, =۰/۰۰۰, P=۰/۰۰۰) و طول دوره حشره کامل (۰/۰۰۰, =۰/۰۰۰, P=۰/۰۰۰) و تعداد کل دوره تخم‌گذاری (۰/۰۰۱, =۰/۰۰۱, P=۰/۰۰۱) (F_{۴, ۱۵}) ، تعداد کل تخم به ازای هر حشره ماده (۰/۰۰۰, =۰/۰۰۰, P=۰/۰۰۰) معنی‌دار بود و در پارامترهای طول دوره تخم (۰/۰۰۰, =۰/۰۰۰, P=۰/۰۰۰) ، نسبت جنسی (ماده) (۰/۰۹۶, =۰/۰۹۶, P=۰/۰۹۶) ، تفاوت معنی‌داری وجود نداشت.

میانگین متغیرها، با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح ۵٪ گروه‌بندی شد و نتایج به دست آمده در جدول ۲ نشان داده شده است. نتایج نشان داد که حشره کش تیامتوکسام طول دوره لارو سن ۱ را افزایش داد. همچنین عصاره باریجه و روناس نسبت به شاهد و آفت‌کش در طول این دوره کاهش معنی‌دار ایجاد کرد. حشره کش تیامتوکسام نسبت به شاهد بر طول دوره لارو سن ۲ افزایش معنی‌دار ایجاد کرد و عصاره‌ها طول این دوره را نسبت به شاهد (غیر معنی‌دار) و آفت‌کش (معنی‌دار) کاهش دادند. عصاره ریشه روناس و تیامتوکسام نسبت به شاهد اثر به ترتیب کاهنده و افزاینده معنی‌دار بر طول دوره لارو سن ۳ داشتند و

بررسی مشخص شد، وقتی که تخمها با این آفت کش تیامار می‌شوند طول دوره‌ی رشد بالتوری در مقایسه با شاهد به میزان ۳/۲ تا ۴/۶ روز افزایش پیدا می‌کند. تأثیر پیری پروکسی芬 توسط چن و لیو (Chen and Liu, 2002) روی رشد مراحل نابالغ *C. rufilabris* نشان داد که در مجموع طول دوره‌ی رشدی از تخم تا حشره کامل در تیامار مرحله‌ی تخم، به میزان ۲/۶ تا ۴/۲۰ طولانی تر از زمانی بود که تخم‌ها، به وسیله‌ی آب به عنوان شاهد تیامار شدند. ایران‌نژاد (Iranezad, 2010) نشان داد که در حشره کش کنسالت سبب افزایش طول دوره‌ی لارو سن ۳ بال توری سبزی شود نتایج به دست آمده برای حشره کش تیامتوکسام در این پژوهش با نتایج فوق در رابطه با افزایش طول دوره‌ی رشدی لاروی، شفیرگی و حشره کامل مطابقت دارد.

در زمینه اثرات مثبت آفت کش‌ها روی بالتوری سبز نیز Said Mandour (Said Mandour, 2008) سمیت اسپینوساد را روی مراحل نابالغ *C. carnea* تأثیر آن روی تولیدمثل و بقای حشرات کامل بعد از سه پاشی مستقیم و همچنین تیامار خوارکی بررسی کرد. صرف نظر از روش تیامار یا غلظت، اسپینوساد برای تخم و شفیره‌ی این شکارگر بی‌زیان تشخیص داده شد. بررسی‌های میچواد و مکنزی (Michaud and McKenzie, 2004) نشان داد که حشرات کامل *C. rufilabris* که به صورت موضعی با حشره کش سوکروزاکتانوات تیامار شده بودند زنده ماندند و در صد مرگ‌ومیر معنی داری را نشان ندادند.

اثرات زیرکشندگی عصاره‌ها و حشره کش تیامتوکسام روی مرگ و میر مراحل مختلف زندگی

نتیجه تجزیه واریانس و محاسبه‌های آماری بین عصاره‌ها و حشره کش تیامتوکسام به عنوان متغیر مستقل و اثر آن‌ها روی مرگ و میر مراحل مختلف رشدی به عنوان متغیر وابسته نشان داد که بین متغیر مرگ و میر دوره، لارو سن دوم $F_{4,15}=3/455$, $P=0/034$ (Liu and Chen, 2001)، شفیرگی ($F_{4,15}=9/276$, $P=0/032$)، کل مرگ و میر دوره لارو سن دوم ($F_{4,15}=1/537P$) و کل مرگ و میر دوره شفیرگی ($F_{4,15}=0/011$) اختلاف معنی داری وجود داشت و در پارامترهای مرگ و میر دوره لارو سن سوم ($F_{4,15}=0/509$)،

داد که کلپوره *Fumaria polium L* و شاهتره *Teucrium parviflora Lam.* اثر بازدارندگی و کشنده‌گی روی مرحله‌ی تخم، لارو سن ۱، لارو سن ۲ و شفیره بالتوری سبز داشته است. در بررسی‌های کومار و سانتاران (Kumar and Santharan, 1999) کاربرد ایمیدا کلپراید باعث کاهش طول عمر حشرات کامل و لارو بالتوری *C. carnea* شده است. کاهش طول عمر با اثر گذاری بر مدت زمان تخم‌بزی می‌تواند دینامیسم جمعیت دشمن طبیعی و میزان آن را تحت تأثیر قرار دهد (Croft, 1990). هامیلتون و لاشomb (Hamilton and Lashomb, 1997) تعدادی از ترکیبات شیمیایی مرسوم در کنترل سوسک *Coleomegilla maculata* (De Geer) شکارگرهای مرحله‌ی تخم آفت اثبات کردند که تقدیم از میزان‌های آلوده به سموم مصرفی باعث کاهش معنی دار طول عمر حشرات کامل و لارو این دو شکارگر شد. بررسی مدینا و همکاران^۱ (Medina et al., 2003) در تأثیر سه حشره کش پیری پروکسی芬، اسپینوساد و تروفوژید روی بقاء و تولیدمثل حشرات بالغ *C. carnea* نشان داد که پیری-پروکسی芬 و تروفوژید برای بقای حشره کامل بی‌ضرر و اسپینوساد در بالاترین غلظت (۸۰۰ mg air./l.) توصیه شده بعد از ۷۲ ساعت تعداد حشرات کامل را به میزان ۳۹/۸ درصد در تیامار تماسی کاهش داد.

Schuster and Stansly (Schuster and Stansly, 2000) نشان دادند که مرگ‌ومیر حشرات کامل *C. rufilabris* Burmeister آزادیراختین به طور معنی داری افزایش پیدا کرد اما روی *C. cubana* تأثیری نداشت.

لیو و چن (Liu and Chen, 2001) نشان دادند که فنوکسی کارب به عنوان یک تنظیم کننده‌ی رشد حشرات به طور معنی داری طول دوره‌ی رشدی بالتوری *C. rufilabris* را از تخم تا ظهور حشره کامل افزایش می‌دهد. در این

^۱Medina

این پژوهش، به عنوان مواد حشره کش بی زیان برای دوره لارو سن یک بالتوری سبز در خور نگرش است. با نگرش به این که عصاره ریشه روناس طول دوره های رشدی پیش از بلوغ را کاهش داده و تعداد تخم به ازای هر ماده را مانند شاهد نسبت به آفت کش و باریجه افزایش داده است. بنابراین در راهبرد مدیریت آفات به عنوان یک گزینه مناسب سازگار برای بالتوری سبز در مبارزه با پسیل پسته پیشنهاد می شود. عصاره بذر باریجه همانند عصاره ریشه روناس طول دوره پیش از بلوغ را کاهش داده، اما بر عکس روناس بر تعداد تخم هر ماده اثر منفی داشته است. بنابراین استفاده از این عصاره در شرایط مناسبی قرار ندارد. عصاره بذر شوید اثری همانند عصاره ریشه روناس داشته با این تفاوت که اثر آن روی افزایش تعداد تخم ماده بیشتر بود. بنابراین بسته به این که کشنده گی خوبی روی آفت هدف داشته باشد می تواند یک گزینه مناسب و سازگار با این دشمن طبیعی باشد.

(F_{4,15}=0/۸۶۱P و کل مرگ و میر دوره لارو سن سوم (F_{4,15}=0/۹۷۵, P=0/۴۵) اختلاف معنی داری وجود نداشت و همچنین در پارامترهای دوره تخم، دوره لارو سن اول، کل دوره تخم و کل لارو سن اول مرگ و میر مشاهده نشد. میانگین اثر تیمارها روی پارامترهای مرگ و میر در جدول ۳ آمده است. بیشترین مرگ و میر دوره لارو سن دوم، مرگ و میر دوره شفیرگی، کل مرگ و میر دوره لارو سن دوم و کل مرگ و میر دوره شفیرگی مربوط به حشره کش تیامتوکسام بود.

در مورد پارامتر مرگ و میر دوره لارو سن سوم و کل مرگ و میر دوره لارو سن سوم بیشترین مقدار به ترتیب به عصاره های باریجه و روناس و کمترین مقدار به تیمار شاهد اختصاص دارد و همچنین روی مرگ و میر عصاره های شوید و حشره کش تیامتوکسام نیز توانست تأثیرگذار باشد. این نشان می دهد که عصاره های باریجه و روناس داری بیشترین اثر روی مرگ و میر لارو سن سوم در مقایسه با سایر تیمارها می باشند. عصاره های باریجه، روناس و شوید مرگ و میری در لارو سن ۱ ایجاد نکردند.

مرحله تخم متحمل ترین مرحله در برابر تأثیر آفت کش ها می باشد (Grafton-Cardwell and Hoy, 1985). گزارش های ناچیزی در رابطه با اثرات زیان آور آفت کش ها روی تخم بالتوری های خانواده Chrysopidae ارائه شده است و در بیشتر موارد از این مرحله به عنوان یک مرحله مقاوم در برابر آفت کش ها یاد شده است (Carvalho *et al.*, 1997; Velloso *et al.*, 1997). این مطلب همچنین برای بالتوری *C. externa* (1998) توسط آل هوآ (Ulhôa, 2000) و برای بالتوری *C. carnea* (Bartlett, 1964) گزارش شده است. در تحقیق حاضر عصاره های باریجه، روناس و شوید مرگ و میری در دوره لارو سن ۱ ایجاد نکردند. در حالی که ایران نژاد و همکاران (2010) (Iranezad *et al.*, 2010) نشان داد که عصاره شاه تره، آویشن *Thymus vulgaris* L. و کلپوره روی میزان تفریخ تخم و مرگ و میر لارو سن ۱ اثر گذار است. بنابراین عصاره های مورد استفاده در *C. carnea*

جدول ۱- دز کشنده‌ی ۵۰ درصد جمعیت، و شیب خطوط دز-پاسخ آفت کش تیامتو کسام و چند عصاره گیاهی روی پوره سن پنجم (بر حسب میلی گرم بر میلی لیتر) *Agonoscena pistaciae*

Table 1. LC₅₀ value and slope of thiamethoxam and several plant extracts against fifth nymphal stage of *Agonoscena pistaciae* (mg/ml)

Treatments	Slop (\pm SE)	LC ₅₀	Limits 95%	Chi square (χ^2)
thiamethoxam	5.236(0.649)	0.007	0.011-0.021	4.5
<i>F.gummosa</i>	1.911(0.268)	4.04	3.08-5.07	0.252
<i>R. tinctorum</i>	1.713(0.230)	21.43	17.16-26.31	2.209
<i>A.graveolens</i>	1.999(0.381)	55.85	46.5-65.31	1.561

جدول ۲- مقایسه میانگین های (\pm SE) مربوط به پارامترهای زیستی بالتویری سیز *Chrysoperla carnea* تیمار شده با غلظت زیر کشنده چند عصاره و آفتکش تیامتو کسام

Table 1. Comparison of means (\pm SE) related to biological parameters of: *Chrysoperla carnea* treated with sublethal dose of plant extracts and pesticide

Variable	Treatments				
	Control	<i>A.graveolens</i>	<i>R. tinctorum</i>	<i>F.gummosa</i>	thiamethoxam
Egg incubation (day)	4.50 \pm 0.288 ^a	4.50 \pm 0.288 ^a	4.50 \pm 0.288 ^a	4.50 \pm 0.288 ^a	4.50 \pm 0.288 ^a
L ₁ period (day)	4.41 \pm 0.267 ^b	3.92 \pm 0.195 ^{bc}	2.44 \pm 0.105 ^d	3.16 \pm 0.164 ^{cd}	6.79 \pm 0.587 ^a
L ₂ period (day)	4.23 \pm 0.032 ^b	3.50 \pm 0.136 ^b	3.56 \pm 0.116 ^b	3.97 \pm 0.382 ^b	5.93 \pm 0.311 ^{ab}
L ₃ period (day)	5.52 \pm 0.106 ^b	5.19 \pm 0.053 ^{ab}	4.32 \pm 0.176 ^c	5.11 \pm 0.185 ^b	6.95 \pm 0.435 ^a
Pupa period (day)	10.42 \pm 0.124 ^b	11.27 \pm 0.193 ^a	11.43 \pm 0.237 ^a	10.55 \pm 0.189 ^b	10.85 \pm 0.301 ^{ab}
Developmental time (day)	29.08 \pm 0.516 ^b	28.40 \pm 0.468 ^{bc}	26.26 \pm 0.156 ^c	27.29 \pm 0.529 ^{bc}	35.03 \pm 1.531 ^a
Larval period (day)	14.16 \pm 0.271 ^b	12.62 \pm 0.355 ^b	10.32 \pm 0.157 ^c	12.24 \pm 0.395 ^{bc}	19.68 \pm 1.302 ^a
Adult period (day)	44.06 \pm 1.33 ^b	45.47 \pm 1.406 ^{ab}	36.12 \pm 1.581 ^c	45.16 \pm 1.733 ^{ab}	50.25 \pm 2.589 ^a
Sex ratios (female)	0.51 \pm 0.050 ^b	0.53 \pm 0.082 ^b	0.41 \pm 0.034 ^{ab}	0.33 \pm 0.033 ^b	0.43 \pm 0.042 ^{ab}
Oviposition period (day)	37.62 \pm 1.54 ^a	36.35 \pm 1.738 ^{ab}	23.28 \pm 0.354 ^d	31.39 \pm 0.641 ^c	32.41 \pm 1.793 ^{bc}
Total fecundity/female	445.12 \pm 36.07 ^a	386.88 \pm 58.503 ^a	267.66 \pm 23.700 ^b	111.57 \pm 14.021 ^c	214.71 \pm 26.056 ^{bb}

حروف مشابه در یک سطر نشان دهنده علم وجود اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۵٪ برای هر پارامتر می‌باشد

Means within a row and in the same stage followed by the same letter are not significantly different (Duncan's test, P > 0.05)

جدول ۳- مقایسه میانگین های (\pm SE) مربوط به مرگ و میر مراحل مختلف رشدی بالتوری سبز *Chrysoperla carnea* تیمار شده با چند عصاره و آنکش تیامتوکسام

Table 2. Comparison of means (\pm SE) related to mortality of the different life stages of: *Chrysoperla carnea* treated with plant extracts and pesticide

Variable	Treatments				
	Control	<i>A.graveolens</i>	<i>R. tinctorum</i>	<i>F.gummosa</i>	thiamethoxam
Mortality of <i>L₂</i>	0.03 \pm 0.020 ^b	0.10 \pm 0.031 ^{ab}	0.03 \pm 0.020 ^b	0.14 \pm 0.053 ^a	0.16 \pm 0.028 ^a
Mortality of <i>L₃</i>	0.02 \pm 0.022 ^a	0.07 \pm 0.016 ^a	0.13 \pm 0.065 ^a	0.13 \pm 0.070 ^a	0.09 \pm 0.058 ^a
Pupal mortality	0.00 \pm 0.000 ^b	0.05 \pm 0.024 ^b	0.06 \pm 0.019 ^b	0.01 \pm 0.013 ^b	0.17 \pm 0.038 ^a
Total mortality of <i>L₂</i>	0.03 \pm 0.019 ^b	0.09 \pm 0.025 ^{ab}	0.03 \pm 0.019 ^b	0.12 \pm 0.043 ^{ab}	0.14 \pm 0.020 ^a
Total mortality of <i>L₃</i>	0.02 \pm 0.020 ^a	0.06 \pm 0.011 ^a	0.11 \pm 0.044 ^a	0.09 \pm 0.041 ^a	0.07 \pm 0.041 ^a
Pupal total mortality	0.00 \pm 0.000 ^b	0.04 \pm 0.016 ^b	0.05 \pm 0.010 ^b	0.01 \pm 0.010 ^b	0.12 \pm 0.028 ^a

حروف مشابه در یک سطر نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۵٪ برای هر پارامتر می باشد

Means within a row and in the same parameter followed by the same letter are not significantly different
(Duncan's multiple test, P > 0.05)

References

- Abbott, W. S. 1925. A method of comparing the effectiveness of an insecticide. **Journal of Economic Entomology** 18: 265–267.
- Bartlett, B. R. 1964. Toxicity of some pesticides to eggs, larvae, and adults of the green lacewing, *Chrysopa carnea*. **Journal of Economic Entomology** 57:366-369.
- Bozsik, A. 1995. Effect of some zoocides on *Chrysoperla carnea* adults (Planipennia, Chrysopidae), in the laboratory. **Anzeiger Fur Schadlingskunde. Pflanzenschutz Umweltschutz** 68: 58-59
- Bueno, A. F. and Freitas, S. 2004. Effect of the insecticides abamectin and lufenuron on eggs and larvae of *Chrysoperla externa* under laboratory conditions. **BioControl** 49: 277–283.
- Carvalho, G. A., Carvalho, C. F. and Oliveira, C. M. 1998. Efeito de reguladores de crescimento de insetos e do fungicida Captan sobre ovos de *Chrysoperla externa* (Hagen) (Neuroptera: Chrysopidae). **Ciencia e Agrotecnologia** 22: 476–482.
- Casida, J. E., and Quistad, G. B. 1998. Gulden nage of insecticide research: past, present or future. **Annual Review of Entomology** 43: 1-16.
- Chen, T.Y. and Liu, T.X. 2002. Susceptibility of immature stages of *Chrysoperla rufilabris* (Neurop., Chrysopidae) to pyriproxyfen, a juvenile hormone analog. **Journal of Applied Entomology** 126 (2-3): 125–129.
- Croft, B. A. 1990. Arthropod Biological Control Agents and Pesticides, John Wiley, New York, 725 pp.
- De Bach, P., and Bartlett, B. 1951. Effects of the insecticides on biological control of insect pests of citrus. **Journal of Economic Entomology** 41: 1188-1191.
- De Bach, P. and Rosen, D. 1991. Biological control by natural enemies. Cambridge University press, 440 pp.
- Desneux, N., Decourtey, A. and Delpuech, J. M. 2007. The sublethal effects of pesticides on beneficial arthropods. **Annual Review of Entomology** 52: 81- 106.
- Desneux, N., Denoyelle, R. and Kaiser, L. 2006. A multi-step bioassay to assess the effect of the deltamethrin on the parasitic wasp *Aphidius ervi*. **Chemosphere** 65: 1697-1699.
- Dohmen, G. P. 1998. Comparing pesticide effects on beneficials in a sequential testing scheme. In: Haskell, P. T. and McEwen, P. (eds.) Ecotoxicology pesticides and beneficial organisms. Kluwer Academic Publishers, Dordrecht, The Netherlands, pp. 191–201.

- Grafton-Cardwell, E. E. and Hoy, M. A.** 1985. Intraspecific variability in response to pesticides in the common green lacewing, *Chrysoperla carnea* (Stephens) (Neuroptera: Chrysopidae), *Hilgardia* 53: 1–31.
- Hagley, E. A. C., and Miles, N.** 1987. Release of *Chrysoperla carnea* Stephens. (Neuroptera: Chrysopidae) for control of *Tetranychus urticae* Koch (Acarina: Tetranychidae) on peach grown in a protected environment structure. *Canadian Entomology* 119: 205–6.
- Hamilton, G. C. and , Lashomb G. H.** 1997. Effect of insecticides on two predators of the colorado potato beetle (Coleoptera: Chrysomellidae). *Florida Entomologist* 80: 10-23.
- Hassan, S. A., Klinganf, F., and Shalin, F.** 1985. Role of *Chrysopa carnea* as an aphid predator on sugar beet and the effect of pesticides. *Zoology angewandte Entomology* 100: 163–174.
- Hydron, S. B., and WhiteComb, W. H.** 1979. Effects of larval diet on *Chrysopa rufilabris*. *Florida Entomologist* 62: 293-298.
- Iranezad, M. K.** 2010. The Side-effects of several insecticides and plant extractson green lacewing *Chrysoperla carnea* (Neuroptera: Chrysopidae) under laboratory conditions. Msc. Thesis of Agricultural Entomology, Vali-e-Asr University, 146 pp. (In Farsi)
- Irannezhad, M. K., Samih, M. A., Talebi, K., Alizadeh, A. and Zarabi, M.** 2010. The effect of some pesticides and plant extracts on biological parameters of *Chrysoperla carnea* (Stephens) (Neu.: Chrysopidae) in laboratory condition Preceeding of the 19th Iranian Plant Protection Congress, Tehran-Iran, 177 pp. (In Farsi)
- Izadi, H., and Samih, M. A.** 2006. Biopesticides and novel mode of actions. Jahad Daneshgahi-Tehran, (In Farsi).
- Jafari Nodooshan, A., Biat asady H., Moharrami S. and Mirzaie R.** 2000. Identification of lacewings in Kerman pistachio orchards and determinining of the efficiency *Chrysoperla carnea* Stephen.In control of psylla. 14th Itanian plant protection Congress .102 pp. (In Farsi)
- Joyande, A.** 2000. Mass production of common green lacewing *Chrysopa carnea* (Steph.) (Neu.: Chrysopidae) new methods in group rearing of the larvae. Proceedings of the 14th Iranian Plant Protection Congress, 176 Aug., Isfahan University of Tecnology- Iran, (In Farsi with English summary).
- Kesmati, M., Raei, H., Zadkarami, M.** 2006. Comparison between sex hormones effects on locomotor activity behavior in presence of *matricaria chamomilla* hydroalcholic extract in gonadectomized male and female adult mice. *Journal of Iran Biology* 19: 98-108. (In Farsi)
- Kumar, K. and Santharan,** 1999. Laboratory evaluation of imidaclopride against *Tricogramma chilonis* Ishii and *Chrysoperla carnea* (Stephens). *Journal of Biological Control* 13: 73-78.
- Liu, T.X. and Chen, T.Y.** 2001. Effects of the insect growth regulator fenoxy carb on immature *Chrysoperla rufilabris* (Neuroptera: Chrysopidae). *Florida Entomologist* 84(4): 628-633.
- Mahdavi A.** 1998. Suseptibility of green lacewing Chrizopa sp. Populations to insecticides in Mazandaran. 13th Itanian plant protection Congress .247 pp. (In Farsi)
- McEwen, P.K., New, T.R. and Whittington, A.E.** 2001. Lacewings in the crop environment. Cambridge University Press, Cambridge, 546 pp.
- Medina, M. P., Budia, F., Tirry, L., Smagghe, G. and Vinuela, E.**, 2001. Compatibility of spinosad, tebufenozide and azadirachtin with eggs and pupae of the predator *Chrysoperla carnea* (Stephens) under laboratory conditions. . *Biocontrol Science and Technology* 11: 597–610.
- Medina, M. P., Budia, F., Tirry, L., Smagghe, G. and Viñuela, E.** 2003. Effects of three modern insecticides, pyriproxyfen, spinosad and tebufenozide, on survival and reproduction of *Chrysoperla carnea* adults. *Annals of Applied. Biology* 142:55-61.
- Michaud, J. P. and McKenzie, C. L.** 2004. Safety of a novel insecticides, sucrose octanoat, to beneficial insects in Florida citrus. *Florida Entomologist* 87(1): 6-9.
- Oomen, P. A.**, 1998. Aims and consequence of regulatory risk management in Europe: a discussion. In: P. T. Haskel and P. McEwen. (Eds.), Ecotoxicology, Pesticides and Beneficial. Kluwer Academic Publisher. Dordrecht, The Netherlands. pp. 213-221
- Pascual-villalobos, M. S. and Robledo, A.** 1998. Screening for anti-insect activity in Mediteranean plants. *Journal of Industrial Crop and Product* 1:115-120.
- Peveling, R. and Ould Ely, S.** 2006. Side-effect of botanical insecticides derived from Meliaceae on coccinellid predators of the date palm scale. *Crop Protection* 25:1253-1258.

- Rafiei-Karahroodi, Z., Moharramipour, S., Farazmand, H., and Karimzadeh-Esfahani, J.** 2009. Effect of eighteen plant essential oils on nutritional indices of larvae *Plodia interpunctella* Hubner (Lep., Pyralidae). **Journal of Entomological Research** 1(3): 209-219.
- Ridgway, R. L., Morrison, R. K., and Badgley, M. M.** 1970. Mass rearing a green lacewing. **Economic Entomology** 63: 834- 836.
- Robertson, J. L. and Preisler, H. K.** 1992. Pesticide bioassays with arthropods. CRC Press, USA.
- Rumpf, S., Frampton, C., and Chapman, B.** 1997. Acute toxicity of insecticides to *Micromus tasmaniae* (Neuroptera: Hemerobiidae) and *Chrysoperla carnea* (Neuroptera: Chrysopidae): LC₅₀ and LC₉₀ estimates for various test durations. **Journal of Economic Entomology** 90: 1493-1499.
- Said Mandour, N.** 2008. Influence of spinosad on immature and adult stages of *Chrysoperla carnea* (Stephens) (Neuroptera: Chrysopidae). **BioControl** 54: 93-102.
- Samih, M. A., Alizadeh, A. and Saberi Riese, R.** 2005. *Pistachio* pests and diseases in Iran and their IPM. Jahad Daneshgahi-Tehran, (In Farsi)
- Sato, K., Yamazaki, T., Okuyama, E., Yoshihira, K. and Shimomura, K.** 1991. Anthraquinone production by transformed root cultures of *Rubia tinctorum*: influence of phytohormones and sucrose concentration. **Phytochemistry** 30:1507-1509
- Schneider, M. I., Sanchez, N., Pineda, S., Chi, H. and Ronco, A.** 2009. Impact of glyphosate on the development, fertility and demography of *Chrysoperla externa* (Neuroptera: Chrysopidae): **Ecological Approach Chemosphere** 76: 1451–1455.
- Schuster, D. J. and Stansly, P. A.** 2000. Response of two lacewing species to biorational and broad-spectrum insecticides. **Phytoparasitica** 28:297-304.
- Shabani, Z.** 2012. Biology and life table of *Chrysoperla carnea* (Neuroptera: Chrysopidae) on *Agonoscenapistaciae* Burckhardt and Lauterer treath with some insecticides and *Caiotropis procera* under laboratory conditions Msc. thesis of Agricultural Entomology, Vali-e-Asr University, 150p
- Stapel, J. O., Cortesero, A. M., and Lewis, W. J.** 2000. Disruptive sublethal of insecticides on biological control: Altered foraging ability and life span of a parasitoid after feeding on extra floral nectar of cotton treated with systemic insecticides. **Biological Control** 17: 243- 249.
- Stark, J. D., and Banks, J. E.** 2003. Population level effects of pesticides and other toxicants on arthropods. **Annual Review of Entomology** 48: 505- 519.
- Stark, J. D., Vargas, R., and Miller, N.** 2004. Toxicity of spinosad in protein bait to three economically important tephritid fruit fly species (Diptera: Tephritidae) and their parasitoids (Hymenoptera: Braconidae). **Journal of Economic Entomology** 97: 911–15.
- Stark, J. D., Sugayama, R. L., and Kovaleski, A.** 2007. Why demographic and modeling approaches should be adopted for estimating the effects of pesticides on biocontrol agents. **Biological Control** 52: 365–374.
- Syed, A. N., Ashfaq, M., and Ahmad, S.** 2008. Comparative effect of various diets on development of *Chrysoperla carnea* (Neuroptera: Chrysopidae). **International Journal of Agriculture and Biology** 10: 728–30
- Tauber, M. J., Tauber, C. A., Daane, K. M., and Hagen, K. S.** 2000. Commercialization of predators: recent lessons from green lacewings (Neuroptera: Chrysopidae: Chrysoperla). **Annual Review of Entomology** 46: 26–38.
- Velloso, A. H. P. P. , De Oliveira, R. R. L. and De Carvalho, G. A.** 1997. Effects of insect growth regulators on eggs and larvae of *Chrysoperla externa* Hagen (Neuroptera: Chrysopidae). **Ciencia e Agrotecnologia** 21: 306-312.
- Vogel, A.I.** 1978. Text book of practical organic chemistry. The English Language Book Society and Longman: London, 1368 pp..
- Vogt, H., Bigler, F., Brown, K., Candolfi, M. P., Kemmeter, F., Kuhner, Ch., Moli, M ., Travis, A., Ufer, A., Vineula, E., Wiadburger, M. and Waltersdorfer, A.** 2000. Laboratory method to test effects of plant protection products on larvae of *Chrysoperla carnea* (Stephen) (Neuroptera: Chrysopidae). pp. 27-44 in Condolfi, M .P., Blomel, S. and Forster, R. (Eds.) Guidelines to evaluate side effects of plant protection products to non-target arthropods. IOBC, BART, and EPPO Joint Initiative.

The side effects of several plant extracts and thiamethoxam on biological parameters of common green lacewing *Chrysoperla carnea* (Stephens) (Neu.: Chrysopidae) under laboratory conditions

M. Khajehoseini¹, M. A. Samih^{2*}, K. Mahdian³ and A. Alizadeh⁴

1, MSc. Student of Agricultural Entomology, 2,3 and 4 Assistant Professors of Department of Plant Protection, Faculty of Agriculture, Vali-e-Asr University, Rafsanjan, Iran

(Received: February 12, 2013- Accepted: May 5, 2013)

Abstract

One of the most important natural enemies of pests is common green lacewing *Chrysoperla carnea* (Stephens) (Neu.: Chrysopidae). The side effects of plant extracts from root of madder (*Rubia tinctorum* L.), seeds of dill (*Anethum graveolens* L.) and seeds of Galbanum (*Ferula gummosa* Boiss.) and thiamethoxam were evaluated on biological parameters of *C. carnea* as *Agonoscena pistaciae* predator, at 25 ± 2 , $65 \pm 5\%$ RH and 16:8 (L:D) photoperiod. The first instar larvae were assayed using Potter Spray Tower method. There was a significant effect of thiamethoxam and extracts on first instar larval period and adult's longevity. Thiamethoxam caused maximum mortality in second instar larvae and prolonged pupal period. Results showed that the extracts compared to control and pesticide had positive effects on developmental stages, and sometimes had a negative effect on adult green lacewing. So in the early stages of growth, effect of pesticide was high but gradually reduced. With the attitude that the root extract of *R. tinctorum* reduced developmental time and increased number of eggs per female as in the case of control, pesticide and *F. gummosa*, hence in pest management strategy, *R. tinctorum* is proposed as a compatible method in green lacewing and pistachio psylla interaction.

Key words: *Chrysoperla carnea*, *Agonoscena pistaciae*, Thiamethoxam, biology, plant extracts

*Corresponding author: samia_aminir@yahoo.com